

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Крайчинського Сергія Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII

м. К и ї в
25 березня 2020 року
№ 70-1(II)/2020

Справа № 3-60/2020(110/20)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мойсика Володимира Романовича – головуючого,
Первомайського Олега Олексійовича,
Юровської Галини Валентинівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Крайчинського Сергія Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436).

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Крайчинський С.С. з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 55 Конституції України (конституційність) положення пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Закон), згідно з якими „підпункти 11–27, 45 пункту 7 § 1 цього розділу вводяться в дію через три місяці після набрання чинності цим Законом, не мають зворотної дії в часі та застосовуються до справ, по яким відомості про кримінальне правопорушення, внесені в Єдиний реєстр досудових розслідувань після введення в дію цих змін“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає оспорювані положення Закону „дискримінацією, тобто порушенням статті 1 Протоколу № 12 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод та статей 3, 8, 24 Конституції України, а також порушенням права на оскарження у суді рішень і дій органів державної влади, як це передбачено статтею 55 Конституції України, тобто є порушенням права на доступ до правосуддя як складової права на справедливий (змагальний) судовий розгляд“.

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень вбачається таке.

У рамках досудового розслідування у кримінальному провадженні від 28 листопада 2017 року № 42017010000000216 18 вересня 2019 року Крайчинському С.С. повідомлено про підозру за ознаками злочину, передбаченого частиною другою статті 364 Кримінального кодексу України.

Слідчий суддя Херсонського міського суду Херсонської області ухвалою від 11 січня 2020 року повідомлення про підозру Крайчинському С.С. у кримінальному провадженні № 4201701000000216 за частиною другою статті 364 Кримінального кодексу України скасував.

Херсонський апеляційний суд ухвалою від 5 лютого 2020 року ухвалу суду першої інстанції скасував та відмовив у відкритті провадження за скаргою представника Крайчинського С.С. – адвоката Шадріна О.С. – на повідомлення Крайчинському С.С. про підозру у кримінальному провадженні № 4201701000000216 за частиною другою статті 364 Кримінального кодексу України.

Своє рішення суд апеляційної інстанції аргументував тим, що Законом частину першу статті 303 Кримінального процесуального кодексу України доповнено пунктом 10, згідно з яким під час досудового розслідування може бути оскаржене повідомлення слідчого, прокурора про підозру після спливу одного місяця з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку або двох місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину, але не пізніше закриття прокурором кримінального провадження або звернення до суду із обвинувальним актом – підозрюваним, його захисником чи законним представником. Зазначені зміни набули чинності з 15 березня 2018 року, не мають зворотної дії у часі, тобто поширюються лише на кримінальні провадження, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань після вказаної дати.

Кримінальне провадження № 4201701000000216 внесене до Єдиного реєстру досудових розслідувань до внесення наведених змін до Кримінального процесуального кодексу України.

Стверджуючи про невідповідність оспорюваних положень Закону, автор клопотання цитує положення Конституції України, Закону, Кримінального процесуального кодексу України, наводить юридичні позиції Конституційного Суду України, міжнародні акти, а також судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

У Законі України „Про Конституційний Суд України“ передбачено, що конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

У конституційній скарзі автор клопотання не навів аргументів на підтвердження невідповідності оспорюваних положень Закону частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 55 Конституції України, а також не вказав, як саме ними порушено його права.

Цитування положень Конституції України, наведення юридичних позицій Конституційного Суду України без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону не може вважатися обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності з огляду на пункт 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Відповідно до вимог статті 151¹ Конституції України та статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України.

Натомість у конституційній скарзі Крайчинський С.С. просить визнати оспорювані положення Закону такими, що відповідають Конституції України (є конституційними).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Крайчинського Сергія Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**